

De Himmelrika lyssnar med hjärtat (Matt 7:21)

Bidrag från Bengt Pleijel
2007-03-25
Senast uppdaterad 2007-09-12

7:21. Hur lyssnar man med hjärnan och hur med hjärtat?
{biblink} Joh 15:14, 10:14, 27 {/biblink}

7:21. Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelri-
ket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja.

Bön: Helig Ande, hjälp mig att kunna lyssna inåt...

{biblink}

Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket ...

Det de här säger verkar ju riktigt och rätt. Åtminstone på ytan.

Bekännelsen till Jesus är ödmjuk. De har vördnad för Jesus. De kallar ho-nom Herre. Kallar man Jesus så står man i beroende av honom. Jesus är Herre och jag är hans tjänare.

Bekännelsen till Jesus är renlärig. De kallar Jesus Herre. Och det betyder inte 'herrn', 'sir', el. dyl. Det är det heliga gudsnamnet, JHVH. Jesus är HERREN. Man ger honom den högsta gudomliga titeln. Bekännelsen är brinnande och ivrig. Man yttrar sig inte stelt och formellt om Jesus. Man säger: 'Herre, herre'. Bekännelsen är varm och stark. Munnens bekännelse är viktig: Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad (Rom 10:9).

En sann bekännelse till Jesus är omöjlig utan den helige Ande: Inte heller kan någon säga: Jesus är Herren, om det inte ges honom av den helige Ande (1 Kor 12:3, Giertz).

Nu kan allt se så riktigt ut men vara fel ändå. Man kan säga de rätta orden med munnen. Men de kommer inte inifrån. Det kan tydligen alltför ofta stanna vid de fina orden. Jesus säger att han inte kommer att släppa in dem i himmelriket. Dit kommer: bara de som gör min himmelske faders vilja. Vad Jesus varnar oss för här är att låta det stanna vid enbart läpparnas bekännelse eller vid en enbart intellektuell kunskap. Det får inte bli en ersättning för lydningen. Man kan gömma sig bakom åsikter. Men åsikterna måste bli insikter som driver mig att också leva Ordet. Det räcker inte med att skriva en bok som tyder Jesu ord, utan man måste också vara en tok som lyder Jesu ord. Kanske detta beror på hur man egentligen lyssnar. Man kan lyssna så att det man hör fastnar i hjärnans "minnotek". Där ligger det välordnat i många fina fack. Man teoretiserar och teologiserar och psykologiserar och systematiserar ordet från Gud. Man vet precis vad det är för fel på alla de andra. Människor som möter dem visar dem stor respekt. De får makt och inflytande som alla duktiga människor kan få. Men det de hör går inte ned till hjärtat varken hos dem själva eller hos dem som de undervisar. Det stängs in i hjärnans frysack. Förbindelsen mellan hjärnan och hjärtat är mestadels inte bara lång utan också mycket trång. Det som hamnar i hjärnan har svårt att sippra ned till hjärtat. Men vi uppmanas i Skriften att söka Gud av allt vårt hjärta (Jer 29:13). Gud som har hjärta för oss vill inte tala till oss från hjärna till hjärna utan från hjärta till hjärta. Det som går in i hjärtat, det kommer in i blodet och via blodkärlen pulserar det ut till kroppens alla delar. Det når händerna och fötterna och ögonen och öronen och åstadkommer en känslighet i fingertopparna. Det sätter hela kroppen i rörelse.

Ja, det som talar till oss direkt till hjärtat och får beröra vårt allra innersta, det stiger oss åt huvudet. Ty från hjärtat finns det en förbindelse uppåt. Munnen säger vad hjärtat är fullt av (Matt 12:34). Och det som kommer in i oss via hjärtat från Guds fadershjärta, det kan vi sedan reflektera över, göra en teologi av. Vi får uttrycka i ord vem han är som har fått vårt hjärta att brinna. Jesus uppmanar oss inte med detta att vara antiintellektualister och förakta vetenskap och tankemöda. Men han påminner om hur snett det kan gå, om man tar emot det som Gud vill säga på fel sätt. Först kommer "hjärtats lyssnande". Sedan kommer tankens bearbetande. Du skall älska Herren, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd (Matt 22:37) .

De himmelrika har lärt sig lyssna med hjärtat. {/biblink}